

Lekcja 7

17 sierpnia

JEZUS I POTRZEBUJĄCY

PRZEGLĄD

W Mt 11,1-15 czytamy, że kiedy Jezus skończył instruować swoich dwunastu uczniów, udał się, by nauczać i kazać w miastach Galilei. Kiedy Jan Chrzciciel znalazł się w więzieniu, odwiedzili go jego uczniowie. Przynieśli mu „informacje na temat działań Jezusa” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2018, wyd. 16, s. 157-158; zob. Mt 11,2) i o tym, że ludzie garną się do Niego. Uczniowie Jana „pytali sami siebie, dlaczego nowy nauczyciel, skoro jest Mesjaszem, nie czyni nic, aby uwolnić Jana. (...) Te pytania nie pozostały bez echa. Janowi zaszczerpiono wątpliwości, które w innych warunkach nigdy by się nie pojawiły” (tamże, s. 158).

Jan oczekiwał, że Jezus przyjdzie, by osądzić i wyzwolić lud Boży. Ale kiedy Jezus nie przystąpił do tego, czego spodziewał się Jan, ten „poczuł się zakłopotany i zmartwiony” (tamże). Tak więc Jan posłał dwóch swoich uczniów do Jezusa, by poprosili Go o objaśnienie Jego misji. Uczniowie Jana zapytali Jezusa: „Czy Ty jesteś tym, który ma przyjść, czy też mamy oczekiwać innego?” (Mt 11,3). „A Jezus im odpowiedział: Idźcie i oznajmijcie Janowi, co słyszycie i widzicie: Ślepi odzyskują wzrok i chromi chodzą, trędowaci zostają oczyszczeni i głusi słyszą, umarli są wskrzeszani, a ubogim zwiastowana jest ewangelia” (Mt 11,4-5).

Ta lekcja przypomina nam, że choć większość ludzi, w tym Jan Chrzciciel, nie rozumiało charakteru misji Jezusa, to jednak została ona przepowiedziana w *Starym Testamencie*. Ponadto Jezus wyraził swoją misję wobec ubogich i uciśnionych jako wypełnienie proroctwa Iz 61.

CELE NAUCZYCIELA

- Zbadaj wraz z uczestnikami lekcji współczucie wyrażone w pieśni Marii w Łk 1,46-55 i pieśni Anny w 1 Sm 2,1-10.
- Następnie zbadajcie, jak opis misji Jezusa przekłada się na opis misji waszego zboru.
- Zadań pytanie: Co to jest „kompleks przegranego”?
- **Do omówienia w klasie:** Jaka jest rola krzyża Chrystusa w dziele, które pełnimy dla Niego?
- Zbadaj wraz z uczestnikami lekcji, dlaczego krzyż Chrystusa jest największym objawieniem miłości Boga do ludzkości.

KOMENTARZ

Tekst biblijny: Kiedy anioł oznajmił Marii narodziny Jezusa, postanowiła ona odwiedzić swoją kuzynkę Elżbietę, która także spodziewała się dziecka. Podczas tej wizyty Maria, Elżbieta i jej nienarodzone dziecko doznali radości. Przeczytaj Łk 1,41-44. Maria zaśpiewała pieśń (Łk 1,46-55). Ta pieśń jest pełna starotestamentowych pojęć i wyrażeń. Wyraża zupełne poddanie Marii woli Bożej, jej zrozumienie *Pisma Świętego* oraz jej wdzięczność dla Boga. Jak pieśń Anny (1 Sm 2,1-10), pieśń Marii objawia Boga, który broni uciskanych i służy głodnym. Ukazuje także element mesjański i wskazuje, iż Maria z pokorą uświadamiała sobie swoją doniosłą rolę matki Zbawiciela.

Przeczytaj pieśń Anny w 1 Sm 2,1-10. Jakie podobieństwa dostrzegasz między pieśnią Marii i pieśnią Anny?

Tekst biblijny: W Łk 4,14-30 czytamy o tym, jak Jezus przybył do swojego rodzinnego miasteczka, by ogłosić swoją misję (w. 18-19). Jezus zacytował Iz 61,1-2 i zakończył cytat w drugiej połowie wersetu 2, pomijając słowa „i dzień pomsty naszego Boga, abym pocieszył wszystkich zasmuconych”. Jezus pragnął podkreślić, że nie nadszedł jeszcze czas sądu i pomsty (zob. J 3,17). Zamiast tego skupił się na odrodzeniu symbolizowanym przez rok jubileuszowy. Autentyczne zaangażowanie w odrodzenie roku jubileuszowego doprowadziłoby ostatecznie do przekształcenia

społeczeństwa. Zwróć uwagę, co jest obiecane w Iz 61,3-4: Pan pragnie „dać płaczącym nad Syjonem zawój zamiast popiołu, olejek radości zamiast szaty żałobnej, pieśń pochwalną zamiast ducha zwątpienia. (...) I odbudują starodawne ruiny, podźwigną opustoszałe osiedla przodków, odnowią zburzone miasta, osiedla opustoszałe od wielu pokoleń”.

Nie ma dowodów, by Izraelici w pełni stosowali przepisy roku jubileuszowego. Jednak w czasach Jezusa przywódcy Sanhedrynu opracowali sposób legalnego obejścia tych przepisów, co nadaje szczególne znaczenie obwieszczeniu Jezusa w Łk 4,19 o roku łaskawości Pana (roku jubileuszowym).

Do omówienia w klasie: Jak opis misji Jezusa ma się do opisu misji waszego zboru? Przejrzyjcie wydarzenia i projekty z ostatniego roku i określcie, w jakim kierunku zmierza wasz zbor.

Ilustracja: Sundar Singh (1889-1929) był chrześcijańskim misjonarzem z Indii głoszącym Słowo Boże wśród Tybetańczyków u stóp Himalajów.

Kiedy pewnego popołudnia wraz z towarzyszem podróżował górską ścieżką w Tybecie, zaskoczyła ich gwałtowna burza śnieżna. Podczas chwilowego przejaśnienia Sundar wychylił się za krawędź urwiska i zobaczył ciało podróżnika leżące w śniegu u podnóża skały, około dziesięciu metrów poniżej ścieżki. Najwyraźniej nieznajomy spadł ze ścieżki i potrzebował pomocy. Kiedy Sundar zaczął schodzić w dół, by pomóc rannemu, jego towarzysz odradzał mu ten zamiar. Ostrzegł go, że jeśli zatrzymają się teraz, by pomóc nieznajomemu, to wszyscy trzej zamrzną w śnieżycy, zanim znajdą jakieś schronienie. Jednak Sundar postanowił ratować bezradnego człowieka i poprosił swego towarzysza o pomoc. Ten jednak odmówił i odszedł, by ratować własne życie.

Sundar ostrożnie zszedł na dół po stromym zboczach i dotarł do nieznajomego. Człowiek ten był ciężko poturbowany wskutek upadku i miał złamaną nogę. Sundar włożył go sobie na plecy i okrył go swoją derką, a potem z trudem wspiął się na ścieżkę po stromiznie. Po kilku godzinach wędrówki w śnieżycy z ciężarem na ramionach Sundar dotarł do wioski tuż przed zmierzchem. Był mokry od potu. Zbliżając się do wioski potknął się o zwłoki w połowie przysypane śniegiem. Było to zamrznęte ciało jego towarzysza, który zostawił go samego i odszedł, by ratować swoje życie.

Sundar zaniósł nieznajomego do ciepłej chaty w wiosce i opatrzył mu rany. Zrozumiał, że ratując nieznajomego, uratował samego siebie. Wysiłek związany z niesieniem rannego i to, że nieznajomy leżał na jego plecach sprawiły, że ich organizmy nie wytrzymały i obaj przeżyli. Wtedy Sundar przypomniał sobie słowa Jezusa: „Kto bowiem chce zachować duszę swoją, straci ją, kto zaś straci duszę swoją dla mnie, ten ją zachowa” (Łk 9,24).

Jeden z uczniów Sundara Singha zapytał go kiedyś:

- Co jest najtrudniejsze w życiu?

- Najtrudniej jest żyć, kiedy nie ma się ciężaru, który można ponieść! - odpowiedział Sundar.

Dar niesamolubnej służby pomaga także temu, kto służy (<http://christian.moral-stories.com/2012/08/selfless-service.html>).

Tekst biblijny: Przeczytaj J 5,1-15. Jezus w szabat przechadzał się w pobliżu Bramy Owczej, obok sadzawki Betezda (Dom Miłosierdzia/Łaski), na północ od świątyni jerozolimskiej. Ujrzał tam człowieka, który był kaleką od 38 lat. Podszedł do niego i zapytał:

- „Chcesz być zdrowy?”

Kaleki mężczyzna powinien był odpowiedzieć po prostu: „Tak, chcę być zdrowy!”. Ale zamiast tego zwrócił uwagę na to, co według niego było przeszkodą na drodze do uzdrowienia:

- „Panie, nie mam człowieka, który by mnie wrzucił do sadzawki, gdy woda się poruszy; zanim zaś ja sam dojdę, inny przede mną wchodzi” (J 5,7).

Czy wobec przeciwności kierujesz uwagę na nie zamiast na łaskę daną po to, by je pokonać? Jeśli tak, to zaczniesz przypuszczać, że nie dojdiesz nigdzie dalej niż już doszedłeś. Skupianie się na przeciwnościach sprawia, że zaczynasz wierzyć, iż nie da się nic więcej zrobić w twoim stanie. Ponadto zaczynasz wierzyć, że wszyscy inni cię wyprzedzają. Wierzysz, że nie jesteś w stanie osiągnąć celu, bo matka nie doceniała cię należycie w dzieciństwie, ojciec cię opuścił albo rodzina ci nie pomagała. Owszem, nie masz wpływu na okoliczności. Być może nawet padłeś ofiarą losu. Ale masz wybór, jak

zareagować na okoliczności. Nie musisz pozwalać, by kompleks przegranego kierował twoim życiem i twoimi wyborami. Kompleks przegranego upośledza osobowość zmieniając rannych w kaleków. Musimy odwrócić oczy od problemu ku rozwiązaniu. Jezus chętnie udziela człowiekowi bezpośredniego rozwiązania: „Rzecz mu Jezus: Wstań, weź łożę swoje i chodź. I zaraz ten człowiek odzyskał zdrowie, wziął łożę swoje i chodził” (J 5,8-9).

Pytania: Czy znacie kogoś w twoim otoczeniu, kto wskutek negatywnej reakcji na niefortunne okoliczności stał się „kaleką”? Czy ktoś z was doświadczył tego, a jeśli tak, to w jaki sposób? Czy niektórzy z tych, którym służymy, mają kompleks ludzi przegranych? Jak możemy im pomóc wznieść się ponad ich sytuację?

Tekst biblijny: Apostoł Paweł mówi: „Co zaś do mnie, niech mnie Bóg uchwata, abym miał się chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego dla mnie świat jest ukrzyżowany, a ja dla świata” (Ga 6,14). Zwróć uwagę na trzy aspekty krzyża wskazane w tym wersecie: (1) krzyż Pana naszego Jezusa Chrystusa jako jedyne, z czego warto się chlubić; (2) ukrzyżowanie świata w sercu wierzącego; (3) ukrzyżowanie siebie dla świata. Co te trzy aspekty krzyża oznaczają w naszym codziennym życiu z Bogiem? Jak śmierć dla egoizmu i świata wpływa na naszego postępowanie?

PRAKTYCZNE ZASTOSOWANIE

„Świat potrzebuje dzisiaj również tego, czego potrzebował dziewiętnaście wieków temu: objawienia Jezusa Chrystusa. (...) jedynie przez łaskę Chrystusa może się dokonać odnowa *fizyczna, umysłowa i duchowa*” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 2009, wyd. 6, s. 94).

„Celem misjonarskiej pracy lekarza [całościowej służby] jest wskazanie obciążonym grzechem ludziom Człowieka na Golgocie, który zgładził grzech świata” (tamże).

Uświadom uczestnikom lekcji, że powinni być wyczuleni na okazje wskazywania ludziom, którym służą, „Człowieka z Golgoty”. Zapytaj ich, w jaki sposób mogą to czynić. W kolejnych tygodniach poproś, by podzielili się z klasą swoimi doświadczeniami i sukcesami. Na początek kilka pomysłów wypróbowanych przez innych:

1. Zaprosz kogoś do studiowania w małej grupie. Skorzystaj z lekcji biblijnych przeznaczonych do studiowania w małej grupie. Pytania i zagadnienia zawarte w lekcjach mogą dać okazję do głębszego studium biblijnych zasad wiary z zainteresowanymi osobami.

2. Przedstaw swoje osobiste świadectwo komuś, do kogo Bóg prowadzi cię, byś podzielił się z nim swoim doświadczeniem nawrócenia. Zob. w Dz 26,11-27, jak czynił to Paweł. Naśladując podejście Pawła w jego przemówieniu przed królem Agryppą, uwzględnij w swoim świadectwie (1) twoje życie przed poznaniem Chrystusa, (2) to jak poznałeś Chrystusa i (3) jak zmieniło się twoje życie po poznaniu Chrystusa. Zapytaj uczestników lekcji o reakcję na ich świadectwo. Poproś uczestników lekcji, by przećwiczyli osobiste świadectwo w parach.

3. Zgodnie z prowadzeniem Ducha Świętego, przedstaw ewangelię komuś, kto pragnie podążać za Jezusem. Uwzględnij następujące elementy: problem grzechu (Rz 3,23; Iz 59,2); rozwiązanie problemu grzechu (Rz 6,23); osobiste przyjęcie tego rozwiązania (Ef 2,8-9). Następnie zaprosz tę osobę do przyjęcia Chrystusa jako jej Zbawiciela. Módl się, prosząc tę osobę, by powtarzała zdania po tobie: „Panie, uświadamiam sobie, że jestem grzesznikiem i zasługuję na śmierć. Przyjmuję Twój dar wiecznego życia. Pragnę przyjąć Cię jako mojego Pana i Zbawiciela. Dziękuję za Twój dar zbawienia i życia wiecznego!” (Ta modlitwa wierzącego została zapożyczona od Dela Dunavanta, specjalisty od wzrostu Kościoła).